

ติดสตูปั้บตรั้ให้ผลผลิตเพื่อใช้สิทธิ FTA:
กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ภายใต้ความตกลงทางการค้า
สินค้าของอาเซียน

Attach Certificate of Origin, utilizing FTA privilege:
Case Study: Thailand's gems and jewelry Industry under ASEAN
Trade in Goods Agreement (ATIGA)

ศุภาวดี คุ้มราษฎร์
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
18/18 ก.ม. 18 ถนนบางนา-ตราด ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
Supawadee Khumrat
Faculty of Business Administration, Huachiew Chalermprakiet University
18/18 Thepparat Road (Bangna-Trad),Bangchalong,Bangplee, Samutprakarn,Thailand,10540
Email: kh.supawadee@gmail.com

บทคัดย่อ

การรวมกลุ่มทางการค้า มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างกัน โดยเฉพาะสิทธิพิเศษด้านภาษีศุลกากร ดังนั้น ภายใต้กรอบข้อตกลงของ FTA จึงระบุ กฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าว “กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า” เป็นหนึ่งในข้อตกลงของ FTA ต่าง ๆ นั่นคือ ผู้ส่งออกจะต้องผลิตหรือแปรสภาพสินค้าอย่างเพียงพอ ตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเงื่อนไขการผลิตสินค้าให้ได้รับแหล่งกำเนิดสินค้าภายในประเทศผู้ส่งออก และการขอเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า เพื่อรับสิทธิพิเศษทางการค้า ภายใต้กรอบข้อตกลงของ FTA โดยยกตัวอย่างอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยภายใต้กรอบข้อตกลงทางการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA)

จากการศึกษา พบว่าคุณสมบัติของสินค้าส่งออกที่ได้รับแหล่งกำเนิดสินค้าภายในประเทศผู้ส่งออก มีกฎเกณฑ์ 3 ประการ ได้แก่ การคำนวณมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ภายในประเทศผู้ส่งออกทั้งหมด กฎการแปรสภาพวัตถุดิบอย่างเพียงพอ และ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดเฉพาะสินค้าบางรายการ เช่น สินค้าอัญมณีเครื่องประดับ ซึ่งจะต้องแยกพิจารณามูลค่าวัตถุดิบ หรือ การแปรสภาพ ของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับแต่ละประเภท โดยใช้กฎเกณฑ์เฉพาะสำหรับสินค้าบางรายการ

คำสำคัญ: ความตกลงทางการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (FORM D) อัญมณีและเครื่องประดับ

Abstract

A free trade area is a group of countries that have few or no price controls in the form of tariffs or quotas between each other. Rules of origin are common in regional integration agreements. In FTAs, the exporters are required to produce the product or substantial transformation under free trade agreement. So the aim of this article is to study the rule of production to be goods which are wholly obtained or produced in the territory exporting party. It is focused on preferential rules of origin's case study on the industry of gems and jewelry under ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA). The results from this study show, the exporter may use FTA cost statement calculator for a preliminary assessment of the qualifying value content (RVC) and/or substantial transformation rules (Change in Tariff Classification Level and Processing Operation Rules) under a specific Free Trade Agreement. For the industry of gems and jewelry under ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA), the exporter will have to calculate RVC Value and/or substantial transformation rules under product specific rules (PSR).

Keywords: ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA, Rules of Origin, Certificate of Origin, Gem and Jewelry

บทนำ

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การแข่งขันทางการค้าทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้หลายประเทศทั่วโลกหันมารวมกลุ่มทางการค้า ที่เรียกว่า “ข้อตกลงทางการค้าเสรี” (Free Trade Agreement: FTA) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางการค้าโดยการให้สิทธิพิเศษทางภาษี และปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้า ส่งผลให้มีการค้าภายในกลุ่มเพิ่มขึ้น (ขวลิท เศรษฐเมธิกุล, 2547) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมูลค่าการค้าของไทยในปี 2560 มีมูลค่าการส่งออกสูงสุดเป็นประวัติการณ์สูงถึง 236,694 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นอัตราการขยายร้อยละ 9.9 สูงสุดในรอบ 6 ปี (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2561) นอกจากนี้การรวมกลุ่มทางการค้า ยังเป็นการเพิ่มบทบาทและอำนาจในการเจรจากับประเทศอื่นๆภายนอกกลุ่มอีกด้วย ทำให้ปัจจุบันประเทศไทยได้เจรจาข้อตกลงทางการค้าเสรีกับประเทศต่างๆทั้งในระดับพหุภาคี ได้แก่ องค์การค้าโลก ระดับภูมิภาค ได้แก่ ประชาคมอาเซียนและระดับทวิภาคี (กรมการค้าต่างประเทศ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า, 2557) เพื่อขยายโอกาสทางการค้าและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกไทย

อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี ต้องปฏิบัติตาม “กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า” (Rule Of Origin: ROO) ที่กำหนดไว้ในแต่ละความตกลงของ FTA นั่นคือ ผู้ส่งออกจะต้องนำสินค้าไปตรวจสอบคุณสมบัติทางด้านแหล่งกำเนิดวัตถุดิบ การแปรรูปวัตถุดิบ และการขึ้นสูตรการผลิต ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำหรับประเทศไทย ได้มอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบ เมื่อสินค้าส่งออกมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ทางหน่วยงานตรวจสอบจึงออกเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าให้แก่ผู้ส่งออกและผู้นำเข้าในประเทศปลายทางเพื่อนำไปสำแดงขอใช้สิทธิพิเศษตามข้อตกลง แต่ในปัจจุบันมีผู้ส่งออกบางราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการส่งออกรายใหม่ หรือธุรกิจ SMEs ที่เริ่มต้นการส่งออกพบเจอปัญหาบางประการที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าส่งออก ได้แก่ การขาดข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสินค้าตามกรอบ FTA เช่น การใช้ปริมาณวัตถุดิบนำเข้าเกินร้อยละที่กำหนด หรือมีการแปรรูปวัตถุดิบไม่เพียงพอ ตลอดจนวิธีการปฏิบัติในการขอรับเอกสารว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ดังนั้นผู้เขียนได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสินค้าส่งออกตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ส่งออกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การผลิตและการแปรรูปวัตถุดิบจนกลายเป็นสินค้าส่งออกและได้แหล่งผลิตสินค้าในประเทศไทย ตลอดจนการขอเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า นอกจากนี้ เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจมากขึ้นผู้เขียนจึงเปรียบเทียบเอกสารดังกล่าวว่า เปรียบเสมือน “สูติบัตร” ที่แสดงถึงสัญชาติและตัวตนของบุคคล เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

ก็เช่นกัน เป็นเอกสารที่แสดงถึงสัญญาหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า โดยยกตัวอย่างสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยภายใต้กรอบข้อตกลงทางการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) เนื่องจากสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยเป็นที่นิยมในตลาดอาเซียนประกอบกับประเทศไทยมีแรงงานที่มีทักษะในการผลิตสินค้านี้ดังกล่าว

ภาพรวม การส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทย

เมื่อพิจารณาแนวโน้มสัดส่วนการส่งออกของประเทศไทยในประเทศต่าง ๆ พบว่าอาเซียนเป็นตลาดที่มีการขยายตัวการส่งออกสูงกว่าประเทศอื่น ๆ เป็นผลมาจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ซึ่งแต่ละประเทศสมาชิกให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างกัน โดยเฉพาะสิทธิพิเศษทางภาษี นั่นคือประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไนมีการลดภาษีสินค้าในบัญชีรายการสินค้าลดภาษี (Inclusion List: IL) ทุกรายการเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ เมื่อปี พ.ศ.2553 ส่งผลให้ในปี พ.ศ.2553 ไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปประเทศอาเซียนสูงถึงร้อยละ 19.50 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1: แสดงมูลค่าการส่งออกของตลาดส่งออกของไทยปี พ.ศ.2549-2558

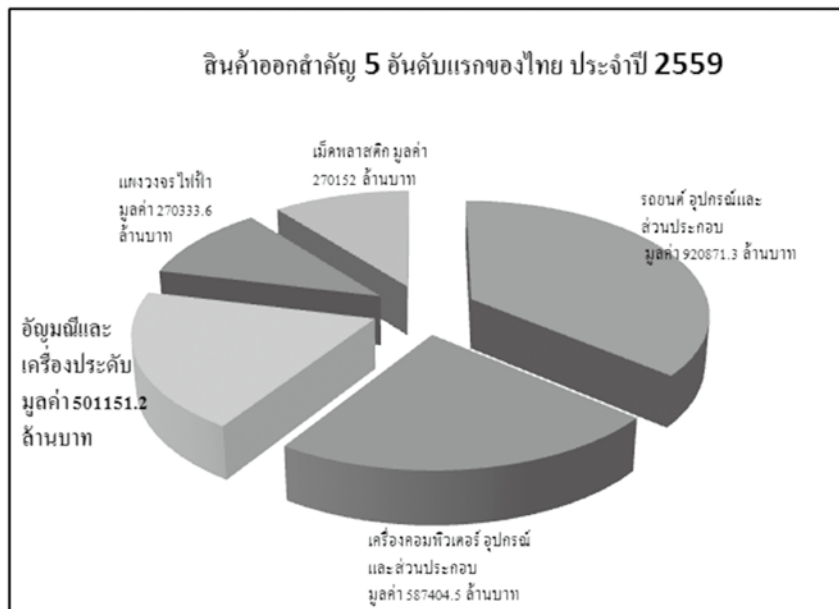
หน่วย: ร้อยละของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด

ประเทศ ปี พ.ศ.	จีน	ญี่ปุ่น	อเมริกา	ฮ่องกง	อาเซียน	อื่นๆ
2549	9.00	12.60	15.00	5.50	14.20	43.70
2550	9.60	11.80	12.60	5.60	16.90	43.50
2551	9.10	11.30	11.40	5.70	11.80	50.70
2552	10.60	10.30	10.90	6.20	16.20	45.80
2553	11.10	10.50	10.40	5.80	19.50	42.70
2554	11.80	10.70	9.80	5.40	15.10	47.20
2555	11.70	10.20	9.90	5.70	17.30	45.20
2556	11.90	9.70	10.00	9.70	18.40	40.30
2557	11.00	9.60	10.50	5.50	20.50	42.90
2558	11.10	9.30	11.20	5.50	19.40	43.50
เฉลี่ย	10.69	10.60	11.17	6.06	16.93	44.55

ที่มา: คัดแปลงจาก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2559

สำหรับสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ แผงวงจรไฟฟ้า และ เม็ดพลาสติก ซึ่งมีมูลค่าแสดงตามแผนภูมิที่ 1.1

แผนภาพที่ 2 : แสดงมูลค่าสินค้าส่งออกสำคัญ 5 อันดับของไทย ประจำปี พ.ศ. 2559

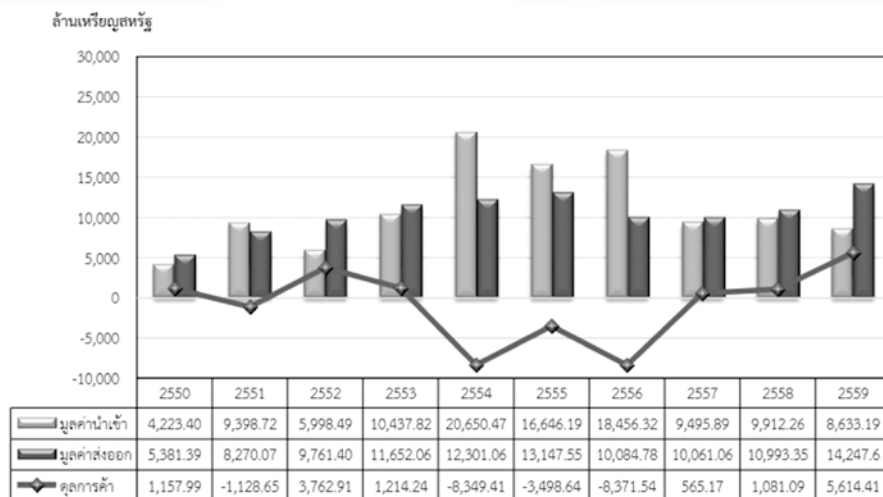

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2559

สำหรับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทยได้อย่างมหาศาลในแต่ละปี เนื่องจากไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและกระจายในพลอยและเครื่องประดับด้วยมือที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก มีความได้เปรียบทางด้านแรงงานที่มีฝีมือและทักษะในการกระจายที่สูง ทำให้สินค้าไทยมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับจากประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ส่งผลให้มูลค่าการส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับไทย ในปี 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.60 จากเดิมในปี 2558 ที่มีมูลค่า 10,993.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มาอยู่ที่ 14,247.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นับเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญติดอันดับที่ 3 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.62 ของสินค้าส่งออกโดยรวมของไทย ส่วนการนำเข้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ มีมูลค่าลดลงร้อยละ 12.90 จากมูลค่า 9,912.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2558 มาอยู่ที่ 8,633.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งนี้ หากพิจารณาดุลการค้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับพบว่าในปี 2559 ไทยได้ดุล 5,614.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ดังแผนภาพที่ 1.2 ซึ่งนับเป็นการเกินดุลการค้าเป็นเวลา 3 ปีติดต่อกัน

แผนภาพที่ 3 : แสดง มูลค่าการนำเข้าส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับไทย ปี 2550-2559

ที่มา: สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2560

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าไทยจะมีจุดแข็งด้านฝีมือแรงงานมีทักษะในการเจียรไนที่สูง แต่พบว่าในปัจจุบันแรงงานที่มีทักษะดังกล่าวมีจำนวนที่ลดลง เนื่องจากค่านิยมของคนรุ่นใหม่ที่หันไปประกอบอาชีพด้านอื่น ที่มีรายได้ดีกว่า (วัชร ปุษยชนาวิน, 2556) และจุดอ่อนทางด้านการขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้า สูงถึง ร้อยละ 90 แต่ทั้งนี้มีการเปิด ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ประเทศไทย มีแหล่งวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันผู้ส่งออกไทยควรให้ความสำคัญในการเจาะตลาดอาเซียนท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในตลาดหลักของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทย อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น (สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2558) โดยเฉพาะประเทศบรูไนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี (รายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงถึง 76,754 เหรียญสหรัฐฯ อยู่ในลำดับที่ 4 ของโลกในปี 2557) และนำเข้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการบริโภคอย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีอัตราภาษีศุลกากรพิเศษตามกรอบ ATIGA เป็น 0 ทุกรายการแล้วในปี 2553 ผู้ส่งออกจึงควรให้ความสำคัญกับตลาดดังกล่าว

ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA)

ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement) หรือ “ATIGA” เป็นข้อตกลงที่ถูกพัฒนามาจากข้อตกลงฉบับเดิม ที่เรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน” หรือ “The Agreement on the Common Effective Preferential

Tariff Scheme for the ASEAN Free Trade Area : CEPT” ที่เคยใช้มาเมื่อปี พ.ศ. 2535 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานได้อย่างเสรีภายใต้ข้อตกลงร่วมกันของประเทศสมาชิก ที่ต้องการให้อาเซียนกลายเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันกัน ซึ่งระบุไว้ในพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC Blueprint

ปัจจุบันนโยบายการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน (ATIGA) ได้แบ่งบัญชีสินค้า ออกเป็น 4 บัญชี ได้แก่

1. บัญชีลดภาษี (Inclusion List: IL)

บัญชีลดภาษี คือ รายการสินค้าที่ประเทศสมาชิคนำมาลดภาษีระหว่างกัน ซึ่งจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามกรอบ ATIGA ทั้งนี้กำหนดการ และขั้นตอน การลดภาษี ให้เหลืออัตราร้อยละ 0-5 โดยจำแนกสินค้าออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มสินค้าเร่งลดภาษี (Fast Track) โดยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0-5 ประกอบด้วยสินค้า 15 กลุ่มได้แก่ น้ำมันพืช เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เชื้อกระดาศ ผลิตภัณฑ์เซรามิกและแก้ว แคลเทคที่ทำจากทองแดง เฟอร์นิเจอร์ไม้และหวาย ปูนซีเมนต์ ปุ๋ย เกษตรภัณฑ์ สิ่งทอ อัญมณีและเครื่องประดับ (สำหรับประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย บรรจุสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับบางรายการไว้ในกลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ) และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีหลักการคือ สินค้าที่มีอัตราภาษีสูงกว่าร้อยละ 20 ลดลงเหลือ 0-5 ภายในปี 2543 และสำหรับสินค้าที่มีอัตราภาษีร้อยละ 20 หรือต่ำกว่าให้ลดลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายในปี 2541

1.2 กลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track) ซึ่งประกอบด้วยรายการสินค้าส่วนใหญ่ภายใต้ กรอบ AFTA เดิม โดยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายใน 10 ปี โดยมีขั้นตอนลดภาษีคือ สินค้าที่มีอัตราภาษีสูงกว่าร้อยละ 20 ลดเหลือ 0-5 ภายในปี 2546 และสำหรับสินค้าที่มีอัตราภาษีในระดับร้อยละ 20 หรือต่ำกว่าให้ลดลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายในปี 2543

อนึ่ง ประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ซึ่งได้แก่ บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ลดภาษีทั้งหมด เหลืออัตราร้อยละ 0 แล้วตั้งแต่ ปี 2553 และ สำหรับประเทศสมาชิกใหม่ จะลดภาษีสินค้า เกือบทุกรายการ นับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2558 เป็นต้นไปโดยอาจยืดหยุ่นบางรายการได้จนถึงปี 2561

2. บัญชียกเว้นภาษีชั่วคราว (Temporary Exclusion List: TEL)

ประเทศสมาชิก สามารถขอสงวนสิทธิการลดภาษีชั่วคราวได้ แต่ต้องขอยกเว้นสินค้าในบัญชีนี้มาไว้ในตารางลดอัตราภาษี ของ ATIGA ในแต่ละปีเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน ทั้งนี้ประเทศสมาชิกอาเซียน

เดิม 6 ประเทศไม่มีสินค้าใน TEL แล้ว ส่วนประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ ได้ทยอยโอนรายการสินค้าใน TEL เข้า IL โดยเวียดนามเริ่มจากปี 2543 เสร็จสิ้นแล้วในปี 2549 ลาวและพม่าเริ่มจากปี 2545 แล้วเสร็จในปี 2551 และกัมพูชาเริ่มจากปี 2547 เสร็จสิ้นแล้วในปี 2553

3. บัญชีอ่อนไหว (Sensitive List: SL) และบัญชีอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List)

ประเทศ สมาชิกจะนำบัญชีรายการสินค้าอ่อนไหวเข้ามาลดภาษีขั้นที่สุด โดยสมาชิกอาเซียน 6 ประเทศ เริ่มจากปี 2546 และเสร็จสิ้นแล้วในปี 2553 สำหรับสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ โดยเวียดนามเริ่มจากปี 2547 เสร็จสิ้น แล้ว ในปี 2556 ลาวและพม่าเริ่ม ลดอัตราภาษีจากปี 2549 แล้วเสร็จในปี 2558 และกัมพูชาเริ่มจากปี 2551 จะเสร็จสิ้นในปี 2560 โดยเริ่มลดอัตราภาษีจากอัตราที่เก็บจริง และอัตราภาษีสุดท้ายต้องลดเหลือร้อยละ 0

4. บัญชียกเว้นทั่วไป (General Exception List: GE)

รายการสินค้าในบัญชีนี้ได้รับการยกเว้นจากการลดภาษี ซึ่งได้แก่ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องความมั่นคง ศิลธรรม ชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช สินค้าที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ และโบราณคดี เป็นต้น

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้กรอบ ATIGA

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้กำหนดสัญชาติของสินค้า เพราะในปัจจุบันการผลิตสินค้า อาจไม่ได้ผลิตภายในประเทศหนึ่งประเทศใดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีการนำเข้าวัตถุดิบ หรือชิ้นส่วนจากหลายประเทศ เพื่อให้การผลิตสินค้านั้นมีต้นทุนต่ำที่สุด กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าจึงเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับใช้จำแนกว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิด ณ ประเทศใด

สำหรับกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้กรอบข้อตกลงทางการค้าอาเซียน สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ตามเกณฑ์แหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ กฎการใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained : WO) กฎการแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation : ST) และ กฎเฉพาะสำหรับสินค้าบางรายการ (Product Specific Rules: PSR) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กฎการใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained: WO) หมายถึง สินค้าส่งออกที่ถูกผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศผู้ส่งออกทั้งหมด ได้แก่ สินค้าที่เพาะปลูก สกัดจากพื้นแผ่นดิน หรือเก็บเกี่ยวได้ภายในประเทศรวมทั้งสัตว์ที่กำเนิดและเลี้ยงดูจนเติบโตภายในประเทศผู้ส่งออก เป็นต้น

2. กฎการแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation: ST) ในกรณีที่สินค้าไม่ได้ผลิตโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด ซึ่งสินค้าจะได้แหล่งกำเนิดสินค้าในประเทศไทยได้นั้นจะต้องผ่านกระบวนการผลิตภายในประเทศที่ทำให้สินค้านั้นมีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างเพียงพอ หรือถ้ามีมากกว่าหนึ่งประเทศที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิต จะพิจารณาให้กับประเทศที่กระบวนการผลิต ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างเพียงพอครั้งสุดท้าย (Last Substantial Transformation) โดยมีเกณฑ์การแปรสภาพอย่างเพียงพอภายใต้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

2.1 การใช้สัดส่วนของต้นทุนการผลิตหรือมูลค่าเพิ่มของการผลิตภายในประเทศ (Regional Value Content: RVC) เป็นการกำหนดอัตราส่วนต่ำสุดของต้นทุนและวัตถุดิบภายในประเทศไทยและอาเซียนที่ใช้ในการผลิต ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของมูลค่าสินค้าส่งออก (RVC $\geq$)

การคำนวณสัดส่วนต้นทุนการผลิตหรือมูลค่าเพิ่มของการผลิต อาเซียนกำหนดไว้ 2 วิธี ได้แก่ การคำนวณจากต้นทุนการผลิตสินค้านั้นโดยตรง และ การคำนวณจากสัดส่วนการนำเข้า

- คำนวณจากต้นทุนการผลิตสินค้านั้นโดยตรง (Direct Method)

$$RVC = \frac{\text{วัตถุดิบในอาเซียน} + \text{ต้นทุนอื่นๆ} + \text{ค่าใช้จ่ายในการส่งออก} + \text{กำไร}}{\text{ราคาสินค้าส่งออก (F.O.B.)}} \times 100\%$$

- คำนวณจากสัดส่วนการนำเข้า (Indirect Method)

$$RVC = \frac{\text{ราคาส่งออก (F.O.B.)} + \text{ต้นทุนวัตถุดิบนำเข้าจากประเทศอาเซียน}}{\text{ราคาสินค้าส่งออก (F.O.B.)}} \times 100\%$$

เมื่อกำหนดโครงสร้างราคาสินค้าส่งออก (F.O.B.) ดังรูปที่ 1

รูปที่ 4 : แสดงโครงสร้างของราคาสินค้าส่งออก (F.O.B.)

ที่มา : ฝ่ายวิจัยธุรกิจ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2557

2.2 การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร (Change in Tariff Classification : CTC)

การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรระหว่างวัตถุดิบนำเข้ากับสินค้าส่งออก ซึ่งเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับ 2 หลัก หรือระดับตอน (Change of Chapter: CC) การเปลี่ยนแปลงในระดับ 4 หลัก หรือระดับประเภทพิกัด (Change of Tariff Heading: CTH) และการเปลี่ยนแปลงในระดับ 6 หลัก หรือระดับประเภทพิกัดย่อย (Change in Tariff Sub-Heading : CTSH) ตามแต่ละประเภทสินค้า ดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 : แสดงการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรในระดับต่าง ๆ

ตัวอย่าง การเปลี่ยนพิกัดฯระดับ 2 หลัก หรือ ระดับ ตอน (CC)

นำเข้า เมล็ดข้าวสาลี พิกัดฯ “10XX.XX” เข้าสู่กระบวนการผลิต เป็น แป้งสาลี ซึ่งระบุพิกัดฯ ส่งออก คือ “11XX.XX”

ตัวอย่าง การเปลี่ยนพิกัดฯระดับ 4 หลัก หรือ ระดับ พิกัด (CTH)

นำเข้าวัตถุดิบคือ ด้าย พิกัดฯ “5402.XX” เข้าสู่กระบวนการผลิต ผ้าทอ ส่งออก ซึ่งระบุพิกัดฯ “5407.XX”

ตัวอย่าง การเปลี่ยนพิกัดฯระดับ 6 หลัก หรือ ระดับ พิกัดย่อย (CTSH)

นำเข้าวัตถุดิบ คือ เมล็ดกาแฟแบบปกติ พิกัดฯ “0901.11” เข้าสู่กระบวนการผลิต เมล็ดกาแฟชนิดไร้คาเฟอีนส่งออก ซึ่งระบุพิกัดฯ “0901.12”

2.3 เกณฑ์การใช้กระบวนการผลิต (Processing Operation)

สำหรับเกณฑ์การใช้กระบวนการผลิตเป็นเกณฑ์การได้มาซึ่งแหล่งกำเนิดโดยผ่านกระบวนการผลิต (Processing Operation) โดยพิจารณาจากกระบวนการผลิต จากวัตถุดิบนำเข้า จนผลิตได้ เป็นสินค้าส่งออก ที่มีสาระแตกต่างกัน โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราศุลกากร ของสินค้านั้น ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีการเปลี่ยนเลขพิกัดอัตราศุลกากรแต่อย่างใดก็ได้ เช่น การใช้ปฏิกิริยาทางเคมี (Chemical Reaction) การทำให้บริสุทธิ์ (Purification) เป็นต้น

3. กฎเฉพาะสำหรับสินค้าบางรายการ (Product Specific Rules: PSR)

เป็นสินค้าที่ต้องมีกระบวนการผลิตเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎเฉพาะรายการสินค้าแต่ละประเภท ได้แก่ กฎการใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained : WO) กฎการแปรรูปอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation : ST) เป็นต้น เช่น สินค้าสิ่งทอ อัญมณีและเครื่องประดับของประเทศไทย

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยภายใต้กรอบ ATIGA

สำหรับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทย จัดอยู่ในสินค้าประเภทมีกฎเฉพาะสำหรับสินค้าบางรายการ (Product Specific Rules: PSR) โดยพิจารณาจากการผลิตโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained : WO), การใช้สัดส่วนของต้นทุนการผลิตหรือมูลค่าเพิ่มของการผลิตภายในประเทศ (Regional Value Content: RVC) และการเปลี่ยนแปลงพิภคอุตสาหกรรมในระดับต่าง ๆ ของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยแต่ละชนิด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6: แสดงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเฉพาะ (Product Specific Rules: PSR) ของอัญมณีและเครื่องประดับไทยภายใต้กรอบ ATIGA

พิกัด	สินค้า	กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า
7101.10	ไข่มุกธรรมชาติ	WO
7101.21	ไข่มุกเลี้ยงยังไม่ได้คัดหรือตกแต่ง	WO
7101.22	ไข่มุกเลี้ยงคัดหรือตกแต่งแล้ว	RVC $\geq$ 40 หรือ CTSH
7102.10	เพชรยังไม่ได้คัด	WO
7102.21	เพชรที่ใช้ในอุตสาหกรรม -ยังไม่ได้ตกแต่งหรือเพียงแต่เลื่อยหรือทำให้แยก	WO
7102.29	เพชรที่ใช้ในอุตสาหกรรม -อื่นๆ	RVC $\geq$ 40 หรือ CTSH
7102.31	เพชรก้อน	WO
7102.39	เพชรเจียรไนแล้ว	RVC $\geq$ 40 หรือ CTSH
7103.10	พลอยก้อน	WO
7103.91	พลอยเนื้อแข็งเจียรไนแล้ว	RVC $\geq$ 40 หรือ CTSH

พิกัด	สินค้า	กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า
7103.99	พลอยเนื้ออ่อนเจียรระไนแล้ว	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7104.10	อัญมณีสังเคราะห์ประเภทฟิเอโซอิลิกทริก -ควอร์ตซ์	RVC ≥ 40 หรือ CC
7104.20	อัญมณีสังเคราะห์อื่นๆ ที่ยังไม่ได้เจียรระไน	RVC ≥ 40 หรือ CC
7104.90	อัญมณีสังเคราะห์เจียรระไนแล้ว	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7108.20	ทองคำ (เงินตรา)	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7112.30	เส้นที่มีโลหะมีค่าหรือสารประกอบโลหะมีค่า	WO
7112.91	เศษหรือผงทองคำ	WO
7112.92	เศษหรือผงของแพลทินัม	WO
7112.99	เศษหรือผงของโลหะมีค่าอื่นๆ นอกจากทองคำและแพลทินัม	WO
7113.11	เครื่องประดับเงิน	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7113.19	เครื่องประดับที่ทำจากโลหะมีค่าอื่นๆ นอกจากเงิน	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7113.20	เครื่องประดับทำด้วยโลหะสามัญหุ้มติดด้วยโลหะมีค่า	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7114.11	เครื่องเงิน	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7117.11	เครื่องประดับเทียมทำด้วยโลหะสามัญประเภทกระดุมข้อมือเข็มและสตั๊ด	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7117.19	เครื่องประดับเทียมทำด้วยโลหะสามัญประเภทอื่นๆ นอกจากกระดุมข้อมือเข็มและสตั๊ด	RVC ≥ 40 หรือ CTSH
7117.90	เครื่องประดับเทียมอื่นๆ	RVC ≥ 40 หรือ CTSH

ที่มา: สถาบันวิจัยอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2558

เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin : CO)

เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า เป็นเอกสารรับรองที่ออกให้แก่ผู้ส่งออก เพื่อแสดงว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดในประเทศไทย และผลิตได้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ซึ่งเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร
เป็นเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่ออกให้แก่ผู้ส่งออก เพื่อรับรองว่าสินค้าที่ระบุใน

เอกสารดังกล่าว มีแหล่งกำเนิดจากประเทศผู้ส่งออกเอกสารรับรองฯ จริง และใช้เป็นเอกสารประกอบการนำเข้า ตามระเบียบการนำเข้าของประเทศปลายทางหรือตามเงื่อนไขของผู้นำเข้าเท่านั้น ไม่สามารถใช้เพื่อขอรับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากร ได้แก่ เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าทั่วไป (Certificate of Origin : Form C/O ทั่วไป)

2. เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่นำไปใช้เพื่อขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร โดยสินค้าจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- สินค้าอยู่ในบัญชีรายการสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษของประเทศผู้ให้สิทธิ
- สินค้ามีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า หรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขการให้สิทธิพิเศษ
- มีหลักเกณฑ์การขนส่งโดยตรง (Direct Consignment) นั่นคือ ส่งสินค้าโดยตรงจากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษไปยังประเทศผู้ให้สิทธิ
- มีเอกสารรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านำไปแสดงต่อศุลกากรของประเทศผู้นำเข้า

สำหรับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับนั้นผู้ส่งออกที่ต้องการใช้สิทธิประโยชน์จากกรอบ ATIGA จะต้องขอเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบ ดี (FORM D) จากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้สินค้าอุตสาหกรรมซึ่งครอบคลุมสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับนั้นจะต้องยื่นแบบขอรับการตรวจรับรองคุณสมบัติการได้แหล่งกำเนิดสินค้า ก่อนยื่นขอ Form D โดยเอกสารสำคัญที่ใช้ในการยื่นขอ Form D ได้แก่ ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับใดฉบับหนึ่งกับสินค้า (Invoice), ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับใดฉบับหนึ่งกับตราส่งสินค้า และ แบบขอรับการตรวจคุณสมบัติของสินค้าทางด้านแหล่งกำเนิดสินค้า เพื่อขอใช้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากร ซึ่งผลการตรวจสอบคุณสมบัติ มีอายุการใช้งานได้ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่กรมการค้าต่างประเทศรับรองผลการตรวจสอบ นอกจากนี้ผู้ส่งออกจะต้องเก็บรักษาสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจากวันที่ออก FORM D ดังกล่าว

กรณีการนำเข้าภายใต้กรอบ ATIGA กรมศุลกากรในประเทศนำเข้าจะตรวจสอบแหล่งกำเนิดสินค้า โดยพิจารณาตามเอกสารต่างๆ ดังนี้

- FORM D จะต้องมียุอายุไม่เกิน 1 ปี นับจากวันที่ออกฟอร์ม และต้องสำแดงข้อมูลครบถ้วนทุกช่อง พร้อมลายเซ็นของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจลงนามและตราประทับ
- บัญชีแสดงรายการและราคาสินค้า (Invoice) ซึ่งมีข้อมูลตรงกับที่ระบุใน Form D
- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading/Airway Bill) ตรงตามที่ระบุใน Form D

- บัญชีแสดงรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) ตรงตามที่ระบุใน Form D
 - เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น L/C, Catalogues, Product Specification, Ingredients เป็นต้น
- เมื่อผู้ส่งออกดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วก็จะได้ เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อเป็นใบเบิกทางในการรับสิทธิพิเศษฯ ตามกรอบข้อตกลงของ FTA

บทสรุป และ ข้อเสนอแนะ

“กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า” เป็นเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์หนึ่งภายใต้กรอบ FTA ที่กล่าวถึงเงื่อนไขการผลิตหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ได้แหล่งผลิตภายในประเทศผู้ส่งออก เพื่อรับสิทธิพิเศษด้านภาษีและอื่นๆ สำหรับกรอบข้อตกลง ATIGA นั้นการพิจารณาสมบัติของสินค้าส่งออกที่ได้แหล่งกำเนิดสินค้าภายในประเทศผู้ส่งออก มีกฎเกณฑ์พิจารณา 3 ประการ ได้แก่ กฎการใช้วัตถุดิบภายในประเทศผู้ส่งออกทั้งหมด กฎการแปรสภาพอย่างเพียงพอ และ กฎเฉพาะสำหรับสินค้าบางรายการ เช่น สินค้าอัญมณีเครื่องประดับ ซึ่งจะต้องแยกพิจารณามูลค่าวัตถุดิบ หรือ การแปรสภาพ ของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับแต่ละประเภท เมื่อสินค้าส่งออกถูกผลิตและแปรสภาพ ตรงตามเงื่อนไขของ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าแล้ว ผู้ส่งออก ก็จะยื่นสูตรการผลิตสินค้านี้ให้ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของสินค้า และทำการออกเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าให้กับผู้ส่งออก เพื่อนำไปสำแดงกับศุลกากรในประเทศไทยและประเทศปลายทางเพื่อรับสิทธิพิเศษทางการค้าตามที่ตกลงกัน

จากประสบการณ์การทำงานในภาคธุรกิจส่งออก ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าในประเทศไทย ได้แก่

1. ก่อนทำการผลิตสินค้า ผู้ส่งออกควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของตน ว่าสินค้าอยู่ในเกณฑ์พิจารณาข้อใดตามกฎหมายว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า และ ข้อกำหนดเกี่ยวกับมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ในประเทศไทยและวัตถุดิบนำเข้า หรือ ระดับการแปรสภาพวัตถุดิบตามการเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราศุลกากรในระดับใด โดยผู้ส่งออกสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้จากเว็บไซต์ของหน่วยงานกรมศุลกากร และ กระทรวงพาณิชย์

2. สำหรับการยื่นขอเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า ผู้ส่งออกสามารถใช้ระบบ self-certification ซึ่งเป็นระบบที่ผู้ส่งออกสามารถรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าได้ด้วยตนเอง โดยระบุในบัญชีสินค้า (Invoice) ทำให้ดำเนินงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นั่นคือ ผลิตสินค้าเสร็จก็สามารถออก

Invoice เพื่อการส่งออกได้เลย โดยไม่ต้องเสียเวลาเพื่อไปขอเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าจากหน่วยงานราชการ ซึ่งช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาในการดำเนินงาน

3. สำหรับธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ ผู้ส่งออกควรใช้สิทธิพิเศษภายใต้กรอบ ATIGA โดยการมองอาเซียนและประเทศคู่เจรจาเป็นตลาดส่งออกและแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญเนื่องจากสมาชิกอาเซียนหลายประเทศมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบกับความต้องการสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับมีแนวโน้มเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากความต้องการของตลาดจีน และอินเดีย ที่มั่นใจสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในภูมิภาคเอเชีย สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์, 2558)

อย่างไรก็ตามสำหรับอาเซียน แม้รวมตัวกันเป็นตลาดเดียว แต่ผู้บริโภคอาเซียนในแต่ละประเทศยังมีความแตกต่างกันหลายในหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็น เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อ ตลอดจนถึงรายได้ประชากร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคของตลาดนั้น ผู้ส่งออกจึงควรคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าว

4. ข้อควรระวังสำหรับมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อให้ได้เอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้านั้น โดยเฉพาะสินค้าทั่วไป ถึงแม้ว่ามีการกำหนดมูลค่าภายในประเทศสมาชิกอาเซียนแล้ว ผู้นำเข้าบางประเทศจะกำหนดอัตราวัตถุดิบภายในประเทศท้องถิ่นในอัตราที่แตกต่างกันด้วย

5. การยื่นเอกสารสูตรการผลิตเพื่อพิจารณามูลค่าการใช้วัตถุดิบ ผู้ส่งออกต้องระบุชื่อ เลขที่ และปริมาณการใช้วัตถุดิบให้ชัดเจน โดยชื่อวัตถุดิบนำเข้าจะต้องตรงกับรายการสินค้าที่ระบุใน Invoice และใบขนขาเข้าเพื่อลดเวลาในการแก้ไขเอกสารและดำเนินงานอื่นๆ

6. สำหรับปัจจัยการเลือกตัวแทนขนส่งสินค้า ผู้ส่งออกควรพิจารณาเลือกตัวแทนที่มีความรู้ความเข้าใจ (สุภาวดี กุ่มราษฎร์, 2560) และมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิทธิพิเศษทางภาษีและเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับรองแหล่งกำเนิดสินค้านี้ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวก และลดข้อผิดพลาดในการขอใช้สิทธิ FTA

บรรณานุกรม

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2559). *เขต เสรีอาเซียน*. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2560, จาก กระทรวงพาณิชย์ เว็บไซต์: <http://web.dft.go.th/Default.aspx?tabid=161&ctl=DetailUserContent&mid=683&contentID=285>
- กรมการค้าไทย. (2559). *มูลค่าสินค้าส่งออก มูลค่าสินค้านำเข้า และดุลการค้าของไทย*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2560, จาก กรมการค้าไทย กระทรวงพาณิชย์ เว็บไซต์: <http://www2.ops3.moc.go.th/>
- กรมการค้าต่างประเทศ. (2557). *การใช้ระบบฐานข้อมูลว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) และ อัตราภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงของ FTAs ของอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่นๆ*. กรุงเทพฯ : กรมการค้าต่างประเทศ.
- กรมประชาสัมพันธ์. (2558). *กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าอาเซียนสำหรับผู้ส่งออกไทย*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2560, จาก กรมประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์: http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=3085&filename=index
- ชาวลิต เสรฐเมธิกุล. (2547). *กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin)*. วารสาร สรท. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก มหาวิทยาลัยศรีปทุม เว็บไซต์: <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/4872/8/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%203.pdf>
- ฝ่ายวิจัยธุรกิจ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. (2555). *การสะสมแหล่งกำเนิดสินค้าไปอาเซียน*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2560, จาก ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เว็บไซต์: <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/40976.pdf>
- วัชร ปุษยนาวิน. (2556). *เปิดผลวิเคราะห์อุตสาหกรรมไทยมั่นใจศักยภาพแข่งขันรับ AEC*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก ศูนย์ข้อมูลไทยอาเซียน เว็บไซต์: <http://www.thai-aec.com>.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). *ธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ*. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2560, จาก ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เว็บไซต์: http://www.kasikornbank.com/SME/Documents/KSMEAanalysis/IndustrySolution_GemAndJewelry_2015.pdf

- สดุติ วงศ์เกียรติขจร. (2558, มกราคม 6). อัญมณีและเครื่องประดับไทยสู่อาเซียน. *กรุงเทพธุรกิจ*, 1.
- สถาบันวิจัยอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ. (2558). สิทธิประโยชน์ทางภาษีสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในกรอบ AEC. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2560, จาก สถาบันวิจัยอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ เว็บไซต์: www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/01/thti701
- สมาคมค้าทองคำ. (2559). อัญมณีและเครื่องประดับไทยส่งขายอาเซียน เสรีและปลอดภัยจริงหรือ!!!. *วารสารทองคำ*, 13(49), 42-43.
- สุภาวดี คุ้มราษฎร์. (2560). การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศและการเลือกตัวแทนขนส่งสินค้า: มุมมองผู้ส่งออก. *วารสารธุรกิจปริทัศน์*, 9(2), 215-230.
- สำนักงานกรมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์. (2015). อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในสิงคโปร์. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2560, จาก กระทรวงพาณิชย์ เว็บไซต์: http://www.ditp.go.th/contents_attach/136283/136283.pdf

